בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', י"א בכסלו תשס"ו (12 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*אתמול, **י' בכסלו**, - תולדות חייו של **גרשום שלום** – מראשי החוקרים של הקבלה. הפן השני של המטבע – דרך השקפתו של **אבי אלקיים**:*

ד"ר אבי אלקיים, ממכון שלמה מוסייוף לחקר הקבלה ב**אונ' בר אילן**, מהווה מעין סמן קיצוני אוונגארדי שממנו מסתייגים רוב החוקרים האחרים. אך לדעתו, הוא המראה את הכיוון שבעקבותיו עומד ללכת חקר הקבלה. אלקיים עורך ויכוח גדול על הוראת הקבלה כאשר קורא לשנות מן היסוד את הגישה המערבית הביקורתית, ולחזור לשיטה המזרחית במחקר של חקירת דבר **מתוך** עצמו ולא מחוצה לו, לחזור לימי אפלטון ולהקים **בתי ספר לנביאים**. לטענתו, חלק גדול מן התלמידים היום במחלקות המיסטיקה באוניברסיטה הם בוגרי אשרמים מהודו, ואלו שכבר התנסו בחוויות מיסטיות שונות ומשונות שוב אינם יכולים לעבור את הקורסים האקדמאיים הרגילים בעלי האופי ההיסטורי-אקדמאי היבש, ויש להעביר אותם חוויות התנסויות יותר.
לדעתו, **האקדמיה הישראלית בנויה** לפי אמות המידה של האקדמיה הגרמנית של המאה ה-19. כשהקימו בירושלים את המכון ללימודי יהדות ב-1924, לימדו שם קבלה באותן שיטות שמלמדים אותה היום: יש חוקר ויש מקובל, והם נפרדים זה מזה. לדבריו של אלקיים, אין כל סתירה בין החשיבה הלוגית ובין החוויה המיסטית; חוקר יכול לינוק משתיהן. "החוקר צריך להימצא בתוך החוויה ומחוצה לה בעת ובעונה אחת, זה איזון רגיש ושברירי", אומר. "אנשי הניו-אייג' טובים בחוויה, אבל חסרים את הדיסציפלינה ההיסטורית המדעית. מיסטיקה ללא מלומדות, ומלומדות ללא מיסטיקה הן חלולות. אנו מחויבים לבנות מחדש את כל הלוגיקה והמתודולוגיה של לימודי המיסטיקה באקדמיה בארץ".

אלקיים ידוע כמומחה בשבתאות וברעיונותיו של נביא השבתאות נתן העזתי. הוא עוסק גם בתחום הקשרים שבין המיסטיקה היהודית והסופית המוסלמית ועורך כתב באנגלית לקבלה. היו לו בחייו קשרים עם חוגים שבתאיים שונים. [על כך, בע"ה, בדף של יום ד'.]

"**אני צאצא למשפחה ותיקה שחיתה במשך מאות שנים בעזה** מאז המאה ה-18 לפחות. הם חיו בשלום ובשלווה עם הישוב הנוצרי והמוסלמי שהיה בעיר. דודי אפילו כתב ספר על תולדות הישוב היהודי בעזה, ולצערי חסידי ההתנחלות בעזה השתמשו בו למטרות התעמולה שלהם להוכחת רציפות הישוב היהודי שם. אני עצמי תומך בצעדי שלום, אולם התנגדתי בתוקף לפינוי הישוב היהודי בעזה. אני נגד כל גירוש של אנשים יהודים או מוסלמיים. לדעתי, מן הראוי היה לתת למתיישבים היהודיים שימשיכו לחיות תחת שלטון פליסטינאי - כמו שאבות אבותיי חיו שם במשך מאות שנים תחת שלטון מוסלמי. מאז שנאלצו לעקור מעזה בשנת 48' (?), קיימת במשפחתי תחושת גלות .
"**בהחלט**, יכול להיות שהקשר המשפחתי לעזה גרם לעניין העמוק שלי בנתן העזתי הנביא של הזרם השבתאי ביהדות, שכמובן בא מעזה, ובשבתאות בכלל שעומדת במרכז המחקר האקדמאי שלי. עזה כונתה בידי השבתאים "עזה לה'" - מה שמראה על החשיבות הרבה שהם ייחסו למקום."

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי י, ולשלומם של כל חיילי צה"ל